

СЕКЦІЯ ХХІХ. КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО

КИЇВ У ДИЗАЙН-КОМУНІКАТИВНИХ ПОЄДНАННЯХ

Кротова Тетяна Федорівна

доктор мистецтвознавства, доцент, професор
кафедри художнього моделювання костюма

Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна

Мазніченко Оксана Володимирівна

доцент кафедри рисунка та живопису

Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна

Гула Євген Петрович

професор кафедри рисунка та живопису

Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна

Осадча Алла Миколаївна

старший викладач кафедри рисунка та живопису

Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, Україна

Сучасне середовище міст ХХІ століття різноманітне й багатофункціональне, його складно помістити у чіткі рамки й дати йому точне визначення, але воно динамічно розвивається у відповідності з технічним прогресом. Дизайн-комунікативні поєднання відіграють особливу роль у розвитку столиці України та киян. За допомогою комбінації ліній, кутів і кольору здійснюється вплив на свідомість людини, що формує її соціальну поведінку. Наразі конструкторська й дизайнерська думка синтезуються в новій формі організації міського середовища – дизайн-комунікативних поєднаннях, тобто мистецтво організації предметно-просторового світу, метою якого є оптимізація функціональних зв'язків життєдіяльності людини й підвищення її естетичного рівня. Організація Об'єднаних Націй, спираючись на прогнози критичного росту міського населення, ставить глобальною метою розвиток стійких міст до 2030 року. У рамках цього проекту основними критеріями ефективного планування є інклюзивність, продуктивність, безпека й стійкість [1]. Основною метою організації дизайн-комунікативних поєднань є гармонізація предметного й об'ємно-просторового наповнення міста з урахуванням функціональних процесів, які повинні бути максимально оптимізованими як для дітей, дорослих, так і для маломобільних груп населення. У даному контексті дизайн-комунікативні поєднання є певним базисом міського функціонуючого «організму». В умовах Києва дизайн-комунікативні поєднання мають закладати, на етапі проектування, розв'язання різних екологічних проблем сучасного міста, а також збереження природної спадщини. Особлива увага приділяється таким факторам як: ефективне використання землі й ресурсів; зменшення рівня забруднення навколишнього середовища (скорочення викидів парникових газів); забезпечення стійкої системи водопостачання, яка підтримує загальний доступ до безпечної питної

води; стійкість до змін клімату й стихійних лих. Сьогодні існує три вектори розвитку дизайн-комунікативних поєднань: біологічний архітектурний дизайн, хай-тек й енергоефективність архітектурних об'єктів. Позитивний вплив біологічного дизайну слід розуміти як принцип створення форми й конструктивної системи. Біологічно обґрунтоване проектування використовує спостережувані ефекти в природі (природні форми й конструкції, кінематика руху живих організмів, природа стихій тощо) й намагається задокументувати їх у вигляді емпіричного й перевіреного зведення знань. Біологічний дизайн - тенденція, яка заснована на створенні дизайн-комунікативних поєднань із максимальним наближенням до природних форм. Свій початок дизайн-комунікативні поєднання у стилі хай-тек знайшли саме в міській архітектурі. Їх основні характеристики: мінімалізм і раціональність; холодні, світлі кольори; прямі кути; відсутність орнаментів і кольорових мотивів; поширеність бетону, пластику, скла, металу; світлодіодне й приховане освітлення. Доповненням до дизайн-комунікативних поєднань хай-тек став напрямок енергоефективності. З розвитком науки й техніки стали популярні альтернативні джерела енергії, зокрема сонячні батареї, які можуть практично повністю забезпечити автономність будинку. Основні характеристики енергоефективних дизайн-комунікативних поєднань: використання архітектурної оболонки відповідно до кліматичного району; адаптаційні якості архітектури; використання альтернативних джерел енергії [3].

Водночас слід вказати, що за сучасних умов дизайн-комунікативні поєднання здійснюють не завжди сприятливий вплив на мешканців столиці нашої країни. Економія коштів і часу призводять до спрощення форм і занепаду архітектурної й естетичної цінності окремих будівель. У багатьох районах міста киян оточує монотонна забудова однакової форми й однотонного кольору. Асфальтове покриття, суцільні голі стіни й монолітні стекла не гармоніюють із природою, а також змінюють поведінку людини у гіршу сторону. З огляду на вказане, ефективне дизайн-планування середовища Києва має передбачати критичний аналіз сучасних світових тенденцій. Перенаселеність, гетерогенність житлової забудови й деградація міської інфраструктури спричинили до появи нового явища у розвитку міського середовища під загальним терміном «Розумне стійке місто». Основа даних міських дизайн-комунікативних поєднань має будуватися на функціональних, соціальних і емоційних потребах громадян, а також бути економічно життєздатною й привабливою для бізнесу [6]. Дизайн-комунікативні поєднання у Києві мають бути зосереджені на розробці ефективного міського планування шляхом впровадження «інтелектуальних» інформаційних і комунікаційних міських технологій. Інтерактивні технології або «Інтернет речі» мають бути спрямовані на залучення громадян у проектування й управління міським середовищем. У даному розумінні Київ має стати містом, в якому місцеві співтовариства постійно навчаються, адаптуються, створюють і використовують інновації. На підставі комплексного аналізу критеріїв оцінки розумного стійкого міста, необхідно виділити ключові аспекти розвитку дизайн-комунікативних поєднань: 1. Забезпечення загальної доступності до базових міських послуг: водопостачання, водовідведення, роздільна система збору й переробки сміття. 2. Інноваційний підхід до житлового будівництва й підвищення його енергоефективності. 3. Розробка й озеленення громадських міських просторів, дитячих майданчиків, спільний доступ до рекреаційних зон. 4. Створення безпечної міської мобільності, яка передбачає: загальноміський доступ до інтелектуальних транспортних систем та їх варіативність; розширення зон для піших і велосипедних прогулянок; безбар'єрне середовище для маломобільних груп населення. 5. Впровадження інтерактивних технологій для розумної системи управління:

сенсорних мереж, аналітики даних, інтелектуальних пристроїв, системи управління, комунікаційних платформ [7, 8].

Список використаних джерел:

1. Височин І. А., Галушка С. А. Методи структурної реорганізації урбанізованих систем : монографія. Суми : Мрія-1, 2017. 80 с.
2. Комарницька Г. О. Регіональна урбанізація : монографія / Львів. держ. фінанс. акад. Львів : ЛДФА ; Кам'янець-Подільський : Медобори-2006, 2015. 175 с.
3. Ладигіна І. В., Дубіна Н. Г. Ландшафтна архітектура в умовах урбанізації / Харків. нац. ун-т буд-ва та архітектури. Харків : ХНУБА : О. А. Мірошніченко [вид.], 2019. 191 с.
4. На київських пагорбах : [антол. урбаніст. поезії : вірші київ. поетів] / [упоряд. М. Морозенко] ; [Нац. спілка письменників України, Департамент культури Київ. міськдержадмін.]. Київ : Альтернатива Друк, 2019. 189 с.
5. Павлів А. П. Теорія імпульсів в урбаністичному розвитку великого міста : автореф. дис. ... д-ра архітектури : 18.00.01 / Нац. ун-т «Львів. політехніка». Львів, 2019. 40 с.
6. Сучасні тренди розвитку урбанізованих територій : матеріали наук.-практ. конф. (22-24 трав. 2019 р.) / [редкол.: Димченко О. В. та ін.] ; Харків. міськрада [та ін.]. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2019. 128 с.
7. Урбаністичні студії: сучасний стан та перспективи розвитку : матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 25 берез. 2016 р.) / Дніпропетр. нац. ун-т ім. Олеся Гончара. Дніпропетровськ : Грані, 2016. 176 с.
8. Чупріна Н. В., Струмінська Т. В. Сучасні технології дизайн-діяльності. Київ, 2017. 416 с.